

Kultur & Nöje

Kabareé

Än så länge är ingen mer föreställning planerad men ensemblen utesluter inte att det blir fler nästa år.

Bild: Arvid Brandström

En resa genom historien med kabareésällskapet

Under den timmeslånga föreställningen färdades vi genom årtusenden i Bohuslän. Allt i jakt på platsens ande.

Michael Norlind gör ett ursinnesvrål på scenen. Samtidigt dansar han rytmiskt efter Patrik Wingårds stråke. Sakta blir skriket mer melodiskt. Sedan närmar han sig den rektangulära hopsvetsningen av

stålstänger, som kallas "buren". Så börjar kabareén "Platsens ande".

Den har Eva Dal Norlind och övriga ensemblen jobbat med under flera års tid. Hon har bott i bygden i 25 år och undrat vad det är med

platsens dragningskraft som är så stark i henne och andra som bor och har bott där. Innan föreställningen drar igång är hon orolig över att den inte ska tas emot väl. Under lördagen framförde de kabareén för

en busslast från Göteborg, men den här dagen är det annorlunda. Nu är det för ortsborna.

– Folk kanske blir upprörda, det kanske rentav blir upplopp, säger Eva Dal Norlind.

– Handgemäng till och med, skämtar Patrik Wingård.

– Människor kan undra varför vi inte tog upp det eller det, den historien missade ni och så vidare, säger Gunilla Rahm.

För att samla stoff till manuset har de bjudit in folk från trakten som har delat med sig av sina historier. Berättelserna har handlat om allt från vikingatiden till folkets hus och Gerlesborgskolan. De har valt att inte fokusera på någon viss tidsepok.

– Vi har tagit ett evighetsperspektiv, säger Gunilla Rahm.

En av dem som kommit för att kolla är Elsa Agélii. Det som har tagit henne till Scenkonst i Gerlesborg denna söndagskväll är i första hand nyfikenheten.

– Jag vet inte vad det kan bli men det brukar bli spännande när de gör något, säger hon.

Hela föreställningen kretsar kring buren, mycket kretsar också kring det hårda leverne som människor längs Bohuskusten tvingats till. Vid ett tillfälle gestal-

”

Mamman svarar att stenhuggare inte är något djur utan bara en sämre sorts människa

tar Michael Norlind ett barn som frågar sin mamma vad stenhuggare är för djur. Mamman svarar då att stenhuggare inte är något djur utan bara en sämre sorts människa. Strax därefter kastas vi tillbaka till

Eva Dal Norlind och Michael Norlind bor i Gerlesborg sedan många år.

Elsa Agélii var en av kvällens många ortsbör som kom för att kolla.

Fotografen Lisa Åstrand var imponerad över vännen Patrik Wingårds insatser.

de blodiga slag som ägde rum på Ranrikes tid.

Havet finns också med och dess labyrinter av svåra passager, som gjort havsbotten till en kyrkogård med endast tången som sprider sin blomma.

Musiken har Harald Svensson och Patrik Wingård komponerat. Harald Svensson sköter klaviaturen och Patrik Wingård blåser sopransaxofon och spelar på stråkinstrumentet psalmodikon. Han spelar också mungiga.

– Vad drömmer magasinen om? frågar Eva Dal Norlind på scenen och syftar på den förfallna gården i Gerlesborgs vik.

– Drömmer de om tiden då skepp seglade in från Amsterdam, fyllda med salt och kaffe och åkte iväg fullastade med torkad fisk och korn?

Hon tystnar och på väggen projiceras en bild av Gerlesborgsskolan. Det följs av att hela ensemblen dansar och sjunger ”målarkladdarna kommer” om och om igen.

När ridån faller visar det sig att kabarésällskapets oro för missnöje och handgemäng varit obefogad. Istället är ovationerna stående.

Elsa Agélii är glad.
– Det var många överraskningar, den var rolig och spännande, säger hon.

En annan som kommit för att titta är Lisa Åstrand som bor i Väjern.

– Vad mycket ni hann med på en timme, säger hon till sin gamla klasskompis Patrik Wingård.

– De var så närvarande och samspelta. Det märktes att de gjort mycket research, fortsätter Lisa Åstrand.

Även Patrik Wingård är glad över kvällens prestation.

– Det var roligt i dag för det var så många vi kände som satt i publiken. Det gjorde att vi vågade mer än under gårdagen. Det var så mycket energi, säger han.

Arvid Brandström
arvid.brandstrom@stnb.se 0526-62400

Konst

Viktor Korneevs *By the Sea* ska flytta längre in i Gästhamnen, berättar Yngve Brothén. Asbjörn Andresens Margarita följer med och får ett nytt hem på Plagen. Bild: Marita Adamsson

Kommunen har köpt två skulpturer vid Lokstallet

Strömstads kommun har köpt två av de verk som står i den lilla skulpturparken kring Lokstallet. Nu flyttar de från Lokstallet in till stråket längs Strandpromenaden.

En av de två är *By the Sea*, den människofigur som sedan något år hukar på berget ovanför konsthallen och blickar ut över havet. Skulptören bakom verket är Viktor Korneev, bosatt utanför Fjällbacka.

Den är tänkt att nu få sin plats på gräsmattan nedanför Skagerack, just där det nya Bryggdäcket har slutat och Strandpromenaden tar vid. Så får figuren skåda ut över hav även där.

– Men vi behöver få flytta de glasgloos som står på gräsmattan, säger Yngve Brothén, programansvarig för Lokstallet.

Utanför stallets dörr står det andra verket kommunen köpt: *Margarita*, en mindre bronsskulptur av Asbjörn Andresen från Dingle, inspirerad av den spanske målaren Velasquez berömda målning *Infanta Margarita Teresa i blå klänning* från 1659. Hon är tänkt att flytta till en plats nära stenrundeln vid Plagen.

Platserna är utsedda av det konstnärliga råd som samverkar kring Lokstallet och den offentliga konsten.

– Men placeringarna är inte huggna i sten. Vi placerar ut dem så får vi se reaktionerna, säger Yngve Brothén, som hoppas att flytten går någon gång i höst.

Planen är sedan att utveckla miljön utanför Lokstallet, bland annat genom att placera ut fler skulpturer längs vägen in mot centrum. Än så länge lägger trafikomläggningen till följd av hamnarbetena hinder i vägen, men när de är klara kommer

en gångväg att gå nära utmed Lokstallet och ytan mellan konsthallen och Uddevallavägen att bli cirka fem meter bredare än i dag. Det tillfälliga övergångsstället mitt emot färjeläget kommer att permanentas, berättar Yngve Brothén.

Han tittar på barackerna, som inhyser kontor och toaletter, och upprepar de önskemål som alla med uppdrag i Lokstallet luftat under årens lopp: en snygg entré och ett kafé.

Vinden sliter och drar i oss och han tillägger:

– Och ett vindskydd. I glas.

”

Vi placerar ut dem så får vi se reaktionerna

Yngve Brothén
programansvarig Lokstallet

Djuret i människan - människan i djuret är snart inne på sin sista vecka. Utställningen är också säsongens sista. När den har stängt 29 september är det vintertomt i Strömstads konsthall.

– Vi har talat med Strömstadslokaler om att göra något för att förlänga säsongen, men det är svårt, säger Yngve Brothén.

Nästan oändligt högt i tak och med stora enfönster är Lokstallet vintertid en såväl kall som fuktig miljö.

Sommartid har det däremot gått bra, tycker föreståndaren.

– Vi hade ungefär 3 500 besökare

förra året. Hittills i år har vi nog haft ungefär 1 000 till.

Detta trots att vägomläggningarna utanför gör det svårt att ta sig över Uddevallavägen, noterar han.

– Vi får vara nöjda. Det här är nog ungefär vad en mindre konsthall kan räkna med.

Att få upp besöksiffrorna tillhör kraven från regionen för att kultur nämnden där ska överväga att återgå till ett treårigt ekonomiskt stöd. Just nu lever stallet av bara ettårigt stöd.

– Det skulle vara mer lättarbetat med ett treårigt bidrag, säger Yngve Brothén.

Att boka utställare kräver framförhållning. Han har gott om idéer för framtida utställningar men har inte vågat kontakta tilltänkta konstnärer utan att veta om det finns pengar.

– Jag vill inte gå ut och ta kontakt för att sedan komma och säga att det inte blev något.

En öppen salong lik den 2018 kan han dock utlova för 2020. Fler idéer finns gömda i hans huvud, enligt det koncept han haft hela tiden för Lokstallet: inga separatutställningar utan intressanta möten mellan olika konstnärer.

Som tidigare i somras mellan Jan Häfström och Lena Cronqvist. En utställning som nu gått vidare till Trollhättan, berättar han, när Lena Cronqvist själv kommer förbi och kommer in för en titt.

Samarbeten är också något regionen gärna ser och för Lokstallets räkning har Yngve Brothén ständigt kontakt med bland andra dansaren och koreografen Francesco Scavetta på Vitlycke Danscenter.

Marita Adamsson
marita.adamsson@stnb.se 0526-624 02